DÉPOT LÉGAL

DIRECTEUR GERANT:

VOIX DU PEUPLE TIẾNG-DÂN HUẾ

NĂM THỨ TÁM — SỐ 712 — MỖI SỐ NĂM XU — 甲戌年六月十七日 — NGÀY THỨ BẢY — 28 JUILLET 1934

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE BIBLIOTHÈQUE NATIONALE Nº 49/61

GIÁ BÁN

PÁP-PHÁP	NGOẠI QUỐC
Một năm 4$00	8$50
Sáu tháng 2.50	4.50
Ba tháng 1.50	2.50

Mua báo phải trả tiền trước.
Thơ và mandat gửi cho M. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN. — Ai đăng quảng-cáo, việc riêng, xin thương nghị trước.

TIẾNG-DÂN

La Voix du Peuple

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút HUỲNH-THÚC-KHÁNG
Quản-lý TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BẢO-QUÁN
Số 122, đường Đông-Ba, Huế
Giây-thép số: số 68
Giây-thép: TIENGDAN HUE

Không tham của người, chỉ là sự công bình.

TÀI THƯỢNG PHÂN MINH, PHẢI CHĂNG LÀ VIỆC DỄ?

Thầy kỳ thật két! quan phủ bị ăn hối lộ! quan bang và thầy đội vu tội cho người mà sách tiền! Bác thần xơi bớt công ca lý! nhà thừa hành chặn cạt lương thầy giáo! quan viên xài của công làng! mấy bác hương lý phú thân lạm chuẩn, bóc lột hạng điền chủ và dân nghèo! ... Những chuyện như thế, ở xứ ta thường thấy xảy ra luôn. lớn thì bợ nể bạc trăm bạc ngàn, nhỏ thì quẻ quẹt từng đồng từng giác... Nói tóm lại là người minh đối với tiền tài mà có cái quan niệm lù mù, diễn ra những tấn kịch «không sạch sẽ» kia, dầu ai có dài lưỡi đến đâu cũng không thể biện hộ được. Nhân thế mà kỳ giả nhớ tới câu: «Tài thượng phân minh thị trượng phu» (財上分明是丈夫), mà mấy ông già thường đọc, và chính ngày nay phần đông người minh cũng hay nói quen đầu miệng.

Câu này, nhớ trong sách Minh tâm và các thư sách rán đời của người Tàu đều có chép (câu trên là lữu trung bất ngữ chân quân tử 囊中不語眞君子). không rõ tác giả là ai, song hẳn là một người lịch duyệt, đa khám phá rõ nhân tình thế thái, nhứt là phương Đông ta, mà sao mới nói được câu danh ngôn, ngụ ý cảm khái sâu xa mà nhiều đời truyền tụng ấy.

Trước hết xin nói rõ nghĩa hai chữ «trượng phu» trong câu ấy:

Nghĩa thường thì trượng phu là con trai, là đàn ông, nói trượng phu như nói nam tử (thằng Mạnh nói: trượng phu hữu thất, nữ tử hữu gia v. v...) không có nghĩa gì là tôn quí khác thường; nên chỉ người anh hùng hào kiệt thì gọi là «đại trượng phu», còn chỉ người hèn thì gọi là «tiểu trượng phu, tiện trượng phu». Song theo câu danh ngôn trên, đối với chữ «quân tử» thì rõ chử trượng phu ấy, tác giả chỉ vào hạng đại trượng phu, tức [illegible] anh hùng hào phú là bậc người thế nào? Cứ như các nhà hiền triết đã giải thì đại trượng phu là lội lạc khác thường, những tay phẩm cách cao siêu, hành vi vĩ đại, mới xứng cái tên ấy; chớ tài thượng phân minh, là một việc nhiều người cho là việc nhỏ, vậy mà làm là trượng phu, không phải quá đáng sao?

Nói «quá đáng», không phải kỳ giả nhận sự «tài thượng phân minh» là không đáng khen. Nhưng chứng với học thuật phương Tây thì chuyện ấy thường lắm.

Không kể những câu thông tục như:

«Cái gì không do công khó mầy làm ra, không phải của mầy», «Lấy của kẻ khác tức là ăn trộm», còn là câu nói lý, đến như chuyện dưới nầy rõ là tài thượng phân minh, mà người ta đã không khen, lại còn có lời nghiêm trách nữa, mới là đáng chú ý (chuyện nầy trong bản sách Lecture nọ có chép:

«Ngày nọ, nơi nhà ga Lyon, có một người hành khách trông bộ sang trọng, khi sắp bước lên toa xe hạng nhứt, nghe có tiếng gọi «Thưa ông...» đường sau lưng. Gảnh lại xem thì ngang trước mặt thấy trò nhỏ bán báo mà ông ta mới mua một tờ vừa rồi. Cậu nhỏ đưa cho ông khách một đồng vàng và nói:

— Tờ nhật trình giá một xu mà ông đưa cho tôi đến 20 quan (đồng tiền vàng kia là 20 quan).

Người khách bảo:

— Mầy cứ lấy đồng vàng ấy, tao không khi nào nghĩ đến đâu.

— Thưa ông, ông không nghĩ đến, còn tôi, tôi nghĩ đến luôn luôn.

Châm với câu thị [illegible] của ông khách kia, cậu nh[illegible] trả lời có ý kiêu ngạo.»

Cái đức thiệt thà của cậu bán báo nầy là không tham của kẻ khác, tiền vào trong tay mình rồi mà không thèm, nói tài thượng phân minh, như thế đã phân minh lắm rồi. Ấy thế mà nhà thuật chuyện đã không khen lại còn trách nữa.

Trách thế nào? người ta nói: Người thiệt thà không lấy của kẻ khác, như nhà buôn không nhân nhịp sai lầm của kẻ khác mà làm lợi cho mình... chỉ là cái nghĩa vụ rất tầm thường và buộc mình phải làm, chẳng có chút gì là đáng kiêu ngạo với ai vì sự không tham đó cả...

Đấy, câu chuyện «tài thượng phân minh» mà phương Tây cho là chuyện thông thường nghĩa là không ăn trộm của ai. Làm người ở trên đời, không làm được công nghiệp gì giúp mình giúp người, cùng gánh vác công việc chung trong nhân quần xã hội, mà chỉ «không ăn trộm của ai» có lấy gì làm lạ mà đáng khen ngợi đâu! Ấy thế mà phương Đông ta như câu danh ngôn trên lại liệt vào hạng đại trượng phu, kỳ giả cho câu ấy quá đáng là thế.

Tuy vậy, cõi đời càng tấn tới, đường sống trên đời càng khó, mà ông thân «con nâng» kia càng âm ảnh cả các hạng người, xem những chuyện hằng ngày ở xã hội ta thường [illegible] ngôn kia [illegible] nói trên cũng cái ân lường vậy hối lộ tay trời ở những nước văn minh, thì chúng ta lại nhận câu «tài thượng phân minh thị trượng phu» kia là câu danh ngôn bất dịch, gồm cả xưa nay và Đông Tây. Vì là chuyện tầm thường mà rất khó, khó vì có lắm kẻ tự nhận là anh hùng hào kiệt, đương chức trọng yếu, làm tai mắt cho quốc gia xã hội, mà đến chuyện ấy cũng mang tiếng lù mù, không được phân minh.

Tài thượng phân minh, nào có phải là chuyện dễ, mà lắm kẻ vì chỗ không phân minh ấy mà hỏng cả việc nhỏ đến việc to.

Sử-Bình-Tử

ÔNG VUA RƯỢU ĐÔNG-DƯƠNG ĐÃ TỪ TRẦN

Ông Arthur-Fontaine là người đã nắm quyền nấu rượu ở Đông dương từ mấy năm về trước, ai có nhắm tới «rượu tỵ» chắc cũng biết tới ông. Vừa rồi ngày 12-7-34 ông đã từ trần tại Paris, hưởng thọ 80 tuổi.

Ông Fontaine bước qua đất thuộc địa nầy vào năm 1897, bắt đầu làm việc với ông F. H. Schneider là người đứng ra lập nhà in trước nhất ở Bắc-kỳ. Đến năm 1899, ông lập ra hãng rượu thứ nhất ở Hanoi, chuyên nấu thứ rượu Rham, sau ông xin độc quyền nấu rượu trắng.

Bọn ma men ở xứ ta có nhớ tới ông vua ấy nữa không?

CHUYỆN ĐỜI

Lạc-nhân sẽ tự tử

Các bạn độc giả yêu qui của tôi hôm nay thấy cái đầu quyết định muốn tự tử của tôi nên trên đầu đề, chắc không khỏi sinh ra lo giùm cho tôi; hoặc giả những người ghét tôi cũng không khỏi nôn nẩy mà cầu cho mau đến ngày tôi thi hành cái đầu quyết định ấy. Nhưng đầu thương đầu ghét, chắc ai cũng muốn biết nguyên do vì sao tôi phải tuyên bố sẽ tử tử.

Có gì đâu. Số là trong báo Phụ-nữ Tân-văn vừa rồi ở nơi mục «Cuộc đời với ý tôi», có bài «Một việc từ thiện có ý nghĩa». Trong bài ấy bạn đồng nghiệp phụ nữ nói nhân thấy gần đây số người nam nữ tự tử rất nhiều, nên có người bày ra cái ý rất đẹp.

Cái ý rất đẹp mà bạn đồng nghiệp nói đó là lập ra một hội cứu các người sắp tự tử. Hội sẽ tuyên cáo khắp trong nước ai có lòng muốn tự tử thì hãy đến cho hội hay. Hội sẽ làm một tờ giao kèo với người định tự tử. Trong tờ giao kèo, hội hẹn với người kia rằng trong một thời gian là bao nhiêu đó, hội sẽ làm cho người kia ham sống mà bỏ lòng muốn chết; hết kỳ hạn rồi nếu hội mà không thể làm cho người kia bỏ lòng quyên sinh, thì hồi đó tùy ý muốn nhảy sông nhảy suối hay là uống a phiện tuẫn thanh chi mặc kệ...

Ý của cái hội từ thiện kia là dùng cái kỳ hạn đó để làm cho người không còn chán đời nữa được, vì trong thời gian ấy hội sẽ tìm mà chữa cái nguyên nhân chán đời kia.

Có nào đã tìm ra cái cách cứu vãn cái nạn tự tử như thế nghĩ cũng là mới lạ, và nếu chỉ biết nghe một cái lý thuyết [illegible] mà không suy nghĩ thì ai cũng vội vỗ [illegible] là diệu kế, nhưng xét lại cái lòng từ thiện của cô nào đó không thể có mấy quả được.

Trước nhứt cái nguyên nhân gây ra nạn tự tử là quá phức tạp. Vì buồn bã cho gia đình mà tự tử, vì tật bệnh mà tự tử, vì tùng thiếu mà tự tử, vì thất vọng trong trường tình mà tự tử, v. v... Nguyên nhân đã phức tạp như vậy, thì dầu các bà tổ chức cái hội từ thiện kia có đủ tài năng, kinh nghiệm, uy quyền gì gì [illegible] tới tưởng muốn đạt được mục đích cũng khó. Vì dụ như những người có vợ hư, làm tan nát gia đình, buồn mà muốn tự tử, hoặc có tật bệnh mà không thể chạy thầy chữa thuốc, hoặc nợ đòi lên đòi xuống, không tiền mà trả, [illegible] muốn mượn cái chết mà thoát... Đối với mấy người [illegible] nét của [illegible] họ, cho tiền họ uống thuốc, trả nợ [illegible] thì mới mong cứu họ được, bằng không thì có biết họ sắp chết cũng vô ích.

Rắc rối nhứt là những có những cậu thất vọng trong đường tình. Như có người không được kết hôn với người yêu mà muốn tự tử thì hội sẽ tính làm sao? Nhứt là như người yêu đó là đàn bà mà buộc cho cậu đàn ông phải đận bằng cấp nầy bằng cấp khác và phải là quan mấy phẩm trở lên; hoặc người yêu đó là đàn ông mà buộc cho cô đàn bà nọ phải có gia tài chứng kia chứng nọ, phải có món cầu hồi môn là mấy chục mẫu ruộng, mấy giếng nhà... đối với mấy trường hợp kia, hội từ thiện biết tìm đâu ra bằng cấp và cầu hồi môn để tránh sự thất vọng của bên trai hoặc bên gái?

Đó là mới nói sơ sơ mấy điều khó khăn khi đã có người «đăng tên tự tử». Nay còn một có nữa nó chỉ một mình mà có thể làm cho cái ý tưởng của nhà từ thiện hóa ra cống xe cát của con gió trăng. Cái có ấy là những người đã để lòng muốn đi tự tử thì không khi nào họ nói với ai, dầu cha mẹ vợ con là người thân mật nhứt ở đời mà họ cũng không hề nói, nữa là đối với người ngoài. Chỉ có những người nào muốn dọa người ngốc mới nói trước: «Tôi đi tự tử đây nè!» vì nói vậy là nói láo cả.

Vì vậy nên nếu cái hội của nhà từ thiện nào đó mà thành lập thì sẽ có vô số người đến «cho biết» là mình sắp tự tử, — Lạc nhân tôi là một — để cho trong tờ giấy giao kèo sẽ làm với hội, họ sẽ buộc hội đền kia đền nọ, để cho hội trông cái kế của họ mà làm đầy tớ không công cho họ chơi.

Bình sinh tôi không muốn lợi dụng ai, nhưng nay nghe nói có cái hội lạ đời ấy, tôi chỉ mà không lợi dụng. Vậy tôi sẽ nhờ báo P.N.T.V. thông tin cho ai chủ trương cái ý tưởng ấy rằng tôi đây — Lạc-nhân — cũng muốn tự tử. Những điều kiện tôi sẽ buộc cho hội động không thực hành cái ý tưởng tự tử ấy, thì đợi sau khi hội chính thức thành lập, tôi sẽ nói sau. Nhưng hiện nay độc giả có thể đoán thử...

Lạc-nhân

Một người tá-điền bị bắn chết

BẮC-KỲ. — Người tá điền Dương-văn-Tút ở đồn điền Cao-lộ, thuộc huyện Lục-ngạn, tỉnh Bắc-giang, hôm 12 Juillet vừa rồi đã bị bắn chết.

Nguyên lúc 3 giờ chiều ngày ấy, Bác-sĩ Gillard, quản lý đồn điền, cùng viên thư ký Ng. v. Hân và mấy viên tùy tùng đến trại số 2 ở đồn điền Cao-lộ, sai đày tờ khuân đồ đạc và đuổi Tút không cho ở nữa. Tút nghĩ mình không tội gì mà bị đuổi vô cớ, không chịu đi. Ông Quản lý cho là không tuân lệnh, liền xách súng đuổi; ngờ đâu một tiếng nổ... hai tiếng nổ, Tút ngã nhào. Viên thư ký Ng. v. Hân lấy cái cào rơm gần đó đánh vào Tút mà quả nhiên Tút đã trơ trơ.

Ngay 13, các nhà cầm trách tới điều tra, có tịch nơi trại Bác sĩ 8 cây súng và nơi nhà Tút 2 cây cào rơm mà người [illegible] Hân đã dùng đánh Tút. Ngày 17 [illegible] đã bị bắt tại Hanoi và bị tống g[illegible] viên thư ký Hân cũng đã bị bắt.

Theo lời Bác sĩ khai thì ông chủ đồn đã nói rằng ai bắn Tút không biết.

Tút năm nay đã 51 tuổi, có 2 mẹ già, 2 vợ, 10 đứa con cùng 2 đứa con rể, là người tá điền khô g tội lỗi gì, đối với chủ thì thuế mà nộp phân minh, mà nay bị bắn chết khi không, hồn oan của Tút có ngậm ngùi nơi âm thế chăng?

SÉT ĐÁNH CHẾT NGƯỜI

QUẢNG-NGÃI. — Nguyễn Cừ, 52 tuổi, ở làng Phước thành, phủ Mộ đức, ngày 5-7-34, đang vun hàng lang dưới đám ruộng cách đường Thiên lý 300m, gặp trời nổi giông sấm sét đánh nhằm Cừ ngã lăng ra chết; quần áo rách hết, mình cháy nám và bầm tím, còn nón đội trên đầu thì văng ra ngoài rách cả. Vợ con làng giềng đều than khóc rất thảm.

KHO CHUYỆN...

Nguyễn-thị-Gia, 32 tuổi, vợ Lê-văn-Hòa, 30 tuổi, quán làng Tinh xuyên, phủ Thường tín, tỉnh Hà-đông (Bắc-kỳ), vừa rồi đẻ một lượt 3 đứa con trai, mẹ con đều khỏe mạnh.

Tỉnh Hà-đông nầy có lẽ là tỉnh giựt giải quán quân về nghề đẻ sanh ba, sao mà mới cách đây mấy tuần đã có người đàn bà ở huyện Đan-phượng đẻ được 3 đứa con trai một lượt rồi kia mà! Chỉ thì chỉ chứ 20 năm nữa nhà nước được sáu tấm đinh tốt, còn hai nhà kia lo thuế cũng hết.

Sự dùng dầu Quốc gia (dầu xăng pha rượu) đến 1er Août nầy sẽ bắt đầu dùng ở Nam kỳ.

Chiều hôm 22 Juin, một người Tàu, đội lính thủy ở Hương cảng, tự nhiên phát điên liệng năm đứa con tây xuống rãnh nước đang chảy mạnh, rồi y cũng nhảy theo. Mấy đứa bé may đều có người cứu được, còn người Tàu kia thì hiện chưa tìm ra xác.

Tuần vừa rồi có người đàn ông thăm nhà thương Chợ rẫy (Chợ lớn), quan thầy ở đó đang chất Radium bỏ vào miệng để chữa, nhưng người bệnh kia ngậm đi mất. Có bót lục tìm từ tung thì thấy anh ta đã treo cổ chết trên một cái cây, miệng còn ngậm cục bảo vật. Cục Radium nầy giá tới 2000$ chứ ít ơi gì!

Người bệnh kia sở dĩ tự tử là rầu vì mang bệnh đã 4 tháng nay mà không lành.

THẾ GIỚI THỜI-BÌNH

VẤN ĐỀ NGA ĐỨC KÌNH NHAU Ở BA-LA-ĐÍCH-HẢI

(RỐ LÀ ĐỨC HỌC THEO CÁI NGÔN NGƯỜI NHẬT)

Lợi là mối đánh, nên trên cuộc diện quốc tế ngày nay, hễ nơi nào mà mối lợi động chạm nhau thì tất gây ra chuyện rắc rối: Vấn đề Viễn đông đương bị chú Nhật khuấy rầy chưa có cách gì giải quyết xong, thì bên Âu châu lại thêm vấn đề Ba-la-đích-hải (mer Baltique) mà Đức Nga đương kình nhau.

Nguyên gần đây chính phủ Tô-Nga kiến nghị cùng nước Đức đình lập công ước bảo chướng quyền độc lập và cuộc an toàn cho mấy nước nhỏ ở miền Ba-la-đích hải. Chánh phủ Đức cự tuyệt và có tờ chánh thức chiếu hội với mấy nước Phần-lan, Lạp-đạt-duy-a cùng Ai-tư-nê-a nói rằng: quyền lợi các nước ấy không bị ai oai hiếp mà cần phải bảo chướng.

Vấn đề Ba-la-đích-hải nầy tuy thuần là thuộc về Âu châu, mà ở trong có một cái giây ngầm ngầm khiến động tới vấn đề Viễn đông rất quan hệ. Tức là người Đức toan học cái ngôn xâm lược của Nhật mà khiến chế Tô-Nga phải chia sức để đối Âu, không thể dồn toàn lực mà ứng phó với cuộc Viễn-đông vậy.

«Đức là nước Nhật ở Âu châu», trong một bài thời bình hồi trước, kỳ giả có nói câu ấy. Nay nhân vấn đề Ba-la-đích-hải, Đức cự lời kiến nghị của Nga, theo lời các nhà chuyên gia khảo sát có trích phát những điều bí ẩn, đã làm chứng cho cái thuyết «Đức học ngôn Nhật» lược thuật dưới nầy, cho ai có để lòng đến thời cuộc thấy trong màn kín của lớp tuồng quốc tế lắm vẽ ly kỳ biến hóa mà không ai lường trước được:

Tình thế nước Đức ở Âu châu vẫn có lập như nước Nhật ở Viễn đông. Sau theo gót người Nhật cấp lưng với Hội Quốc liên, nước đầu hàm hở thì cái ngọn đồ xâm nước Áo, rồi bị thất bại; tuy là thất bại mà đồ đảng Hitler nhân đó lãnh thọ được một bài học kinh nghiệm. Bài học ấy chứng cho Đức thấy rõ là ở miền các nước thuộc về phái hệ Pháp và Ý không chỗ nào dung cho người Đức đồ chưn vào, hiện nay chỉ lưu một đường có cái hy vọng phát triển là ăn lấn sang miền các nước nhỏ ở vùng Ba-la-đích-hải.

Muốn phát triển thế lực mình ra miền mấy nước Ba-la-đích-hải thì mượn danh nghĩa gì mà mua được đồng tình của các nước? Đầu khó giải nầy, người Nhật lại treo một cái gương trước cho người Đức trông mà làm theo, tức là tỏ cho các nước thấy *như mình đứng ra đương đạo quân tiên phong mà phản đối Tô Nga.* Vì mấy nước ở miền biển đó chính làm cái rào cản cho phía sau Tô Nga.

Sao gọi là theo gương người Nhật?

Người Nhật từ ngày 18-9 năm chiếm [illegible] thuyết «phòng ngăn cái họa Nga đỏ tràn rộng ra phương đông», để cho mắt và mua lòng quốc tế, dặng cho quốc tế xem mình như là gánh cái trách nhiệm đương đầu chống với Nga đỏ, tự nhiên các nước phải lượng giải, không đụng chạm đến mình, tha hồ cho mình thu mối lợi to một mình ở miền đông bắc Tàu mà tấn triển lên mãi. Đó là chuyện hiện thành và đương tấn hành của người Nhật.

Đảng Hitler Đức thấy Nhật làm cách ấy có thành hiệu, nên xoay ngọn cờ sang miền Ba-la-đích-hải, và cự tuyệt điều kiến nghị của chính phủ Nga; tức là cố ý thị cho các nước biết rằng ở Âu châu thì mình là tay đương đầu với Nga ngăn cái họa đỏ tràn vào Âu châu, tất nhiên được các nước đồng tình mà mưu phát triển đường tấn hành của mình.

Tâm lý người Đức như thế, không rõ các nước Âu châu có dung cho Hitler làm như ý muốn kia không? chớ nếu một ngày mà Đức cứ ôm cái tâm lý khuấy Nga đó, thì Nga thêm một việc rối ở phía sau lưng mà công cuộc đối Nhật bị khiên chế không ít.

«Nhật là con cưng của Trời», câu ấy nói chơi mà thiệt, sao mà cơ hội tốt cứ đưa tới luôn, mà vấn đề Đức cự tuyệt Nga về việc đình công nước Ba-la-đích-hải nầy, cũng là một nhịp tối giảm bớt đầu ngăn trở trên đường xâm lược của người Nhật.

Nhân tiện cũng nên nói rõ chỗ quan hệ của Tô Nga ở Ba-la-đích-hải là thế nào:

Mấy nước nhỏ ở miền biển ấy, tiếp gần với bộ phận phía tây nước Nga, theo mặt địa lý tức là cái bình phong ngăn trước về mặt đối Âu. Lúc chính phủ Sô nông mới thành lập, Anh Pháp đã đông nơi ấy làm căn cứ để phong tỏa Tô Nga, mà nước Nga phòng ngự nước khác, cũng nương đó làm rào đậu. Xem Tô Nga cùng mấy nước gần đó đình điều ước «chất xâm phạm» đều có câu: «*Không được cho nước thứ 3 nào mượn đường mà tới đánh 2 nước đã kỳ ước*», thì rõ miền biển ấy quan hệ với Tô Nga là thế nào?

Khốn một điều là mấy nước miền đó đều là nước nhỏ cực bé, không đủ sức làm cái thành lũy bền chắc cho Tô Nga, nếu nếu Đức khuấy rối thì Nga không sao không ôm mối lo kia được. Vì thế mà Nga mới có kiến nghị định điều ước «bảo chướng an toàn» mà bị Đức cự tuyệt nói trên.

Hiện mấy nước nhỏ miền ấy thấy rõ cái ngôn oai hiếp của Đức, định đem vấn đề ấy trình với Quốc liên, chưa rõ Quốc liên có thể lực gì đối phó với Đức hay là như đối với Nhật về vấn đề Mãn châu kia?

Khách Quan

Quan Toàn quyền Robin đã đến Saigon

Quan Toàn quyền Robin đã đến bến Saigon hồi 9 giờ 30 sớm mai ngày 23-7. Có các quan Tây Nam đón rước ngài rất trọng thể và oai nghiêm.

Tới Saigon Ngài còn ở lại dinh Toàn quyền, đến trung tuần tháng Août mới ra Hanoi; còn các quan tùy tùng, như quan phó toàn quyền Chatel, quan Giám đốc Tài chính Cousin, quan Giám đốc Thương chính Prats... thì ra trước.

Quan Khâm sứ thiệt thọ Graffeuil đã tới Huế

Quan Khâm sứ thiệt thọ Graffeuil đã tới Huế sớm mai hôm nay (28 7-34), lúc 9 giờ.

Chương trình tiếp rước Ngài như vầy:

GẦN TỚI HUẾ. — Khi gần tới Huế, quan quyền Khâm sứ Thibaudeau đi ra rước Ngài đọc đường.

8 giờ 45. — Trước khi Ngài tới Huế, các quan văn võ Tây và các quan Nam triều, đại diện các báo cùng chực sẵn ở Tòa Khâm.

9 giờ. — Khi Ngài tới đầu cầu Trường tiền thì có 21 phát súng ở bên thành nổ phát lệnh. Có quan Giám binh và quan Đốc lý tới giáp mặt Ngài trước. Trước Tòa Khâm có lính và ban âm âm nhạc đứng chực chào mừng.

9 giờ 05. — Các quan Nam triều tới chào Ngài. Trong lễ chào mừng nầy Hội đồng Thượng thư tặng Ngài KIM BÀI.

9 giờ 15. — Các quan văn võ và các đoàn thể tới yết kiến Ngài tại phòng tiếp khách Tòa Khâm.

Quan Khâm sứ Graffeuil, nguyên trước đương chức Phó Toàn quyền. Từ hồi quan Toàn quyền Pasquier bị nạn, Ngài lên quyền chức Toàn quyền; đến nay quan Toàn quyền Robin qua, thì Ngài được bổ vào giữ chức thiệt thọ Khâm sứ Trung kỳ. Chức nầy từ hồi quan Khâm sứ Chatel về Pháp, vẫn do quan Thibaudeau quyền.

https://tieulun.hopto.org

LUẬN ĐÀN

Cũng là vụ gian lận bạc ngân-hàng

«Đói ăn vụng, tùng làm càn», câu nói nầy lâu nay thường dùng để tặng riêng cho hạng người tùng đói; còn ngoài ra, dầu có kẻ «lôn cái ban đêm khoe khoang ban ngày» hay là mạo cái tên vì dân vì nước, mà làm những việc ích riêng để bên, tay bề trong có cái tánh cách như hạng tùng đói nói trên mặc dầu, mà bề ngoài phô diễn che đậy, lại nhờ thế lực trong hoàn cảnh giai cấp, ngăn dưới dòm trên, mà ít ai gở cái mặt nạ gian dối ấy.

Nhưng đó là về cái thời buổi tài nguyên phát đạt, nên có người lượng theo làn sóng bồng bột mà thi cái ngón xảo quyệt kia; chớ đương vào cái thời buổi kinh tế khó khăn như ngày nay, thôi thì nước cạn đá lòi, nắng lâu đất nẻ, chung quanh toàn là cảnh đồng không mông quạnh, thì nương vào đâu mà thi cái thủ đoạn lấy thung úp voi! Vì thế mà sự gian lận, dầu ít nhiều, cũng đều bị lần lượt bại lộ ra cả.

Chưa nói đến sự gian lận nhỏ mọn, chỉ nói những chuyện gian lận to tác mà dư luận thế giới gần đây đã bàn rầm lên, như vụ gian lận Stavisky ở Pháp, vụ an kinh kỳ Cưu Sơn văn tường, Hắc điền tài trưởng ở Nhật, và vụ gian lận Kiew ở Nga v. v., những kẻ bị can vào mấy vụ gian lận nầy, có phải là hạng người đói tùng đâu! Toàn là các tay gộc cả!

Đây xin nói chuyện gian lận ở xứ ta. Gần mấy tháng nay, nhà Việt nông Ngân hàng Quảng ngãi có khám phá ra vụ gian lận của mấy ông Quảng lý, đại lý, lý trưởng và các chủ thiếu nợ Ngân hàng, ở làng Xuân Phổ và chi điểm làng Mỹ thạnh thuộc phủ Tư nghĩa; số bạc cũng có 4, 5 nghìn đồng. Đối với vụ gian lận của nước người, thì số nầy chả là bao nhiêu, nhưng cũng có cái tánh chất bạc ngân hàng và người có trách nhiệm do Nhà nước cử đặt, nên nhiều người để ý.

«Đói ăn vụng, tùng làm càn», câu nói nầy đã thành lời nói chung trên cuộc giao tế buổi khó khăn nầy, chớ không phải riêng gì cho hạng người tùng đói chăng. Xin bình tâm mà suy đoán.

Từ khi nhà Nông Phố Ngân Hàng thành lập (1928), nhơn dân trong hạt, ai nấy đều bảo nhau rằng, Nhà nước vì dân, trừ bớt cái tệ ăn vay nặng lãi của bọn kiều thương đối đãi với ta.... qui hồ thay! Chính trong tờ tuyên cáo của nội đồng trị sự ngân hàng năm trên, cũng kể rõ tình tệ dân ta, bị bọn Hoa kiều cho vay nặng lãi, cho họ là «con đỉa đói» kia! Dân ta đã được cái hân hạnh trừ hại cho, sao nay lại còn thở cái giọng than oán? Đất vay giây nợ, mà trời chẳng chịu người, nắng lâu lụt lớn, đường lúa rẻ, mùa màng hao, mà những chuyện không ngờ lại kéo dài ra mãi! Ở giữa cái cảnh buồng nói chẳng ra lời như mấy người nay bị cáo kia, dầu có đem những chuyện khổ bức bay tỏ ra, tưởng không khỏi kẻ bàng quang cho là kiếm đều nói tránh.

Còn những khách bàng quang, dầu thấy rõ cái tình hình khuẩn bức của các nhà nông trong 3, 3 năm nay, không chỉ thiếu nợ ngân quỹ lo trả không rồi, mà đến nỗi ăn mặc hằng ngày, cũng có lắm nhà phải thiếu thốn, nhưng chẳng ai dám ra mà biện bộ cả.

Ngoài những lời bàn giải trên, duy có lời thẩm của tòa án Sơ cấp Tư nghĩa, đọc tại ngày 22 Juin 1934, giữa buổi hội đồng, tuyên án vụ gian lận bạc ngân hàng ở trước mặt các bị cáo nhơn và công chúng, tình lý có vẻ tương đương. Tựu trong có tên Tôn văn Mại (Quản lý) Phạm thượng Chi (lý trưởng), và các chủ thiếu nợ như bọn Phạm thị Mó 18 người, kẻ án 10 năm tù, người án 5 năm, 3 năm, lại có tên Bạch Hoàng, Nguyễn Duật (đại lý) và Bạch Cang (lý trưởng) ở Chi điểm Mỹ Thạnh, vẫn không thông đồng gian lận khoản nào, mà cũng bị án phạt mỗi tên 12$. Đó là tùy theo tình tiết mỗi người, mà phân biệt nặng nhẹ, còn có lòa án Đệ nhị cấp sẽ tài chuẩn. Nhưng riêng về nội dung tờ thẩm án, có xét thấu đến cái chỗ «khó tỏ của dân» mà bộc bạch ra, xin chép nguyên văn ra sau, để cung cho nhà trách nhiệm suy xét.

«... Chiếu chi, việc lập Nông phố ngân hàng là bản ý Quánh Phủ muốn giúp dân trừ bớt cái hại vay lãi nặng của các thương gia, mục đích rất hay, nhưng kẻ thừa hành làm sai, nên có đều lưu tệ. Nhà ngân hàng ở Quảng Ngãi nầy, khai 5, 3 năm về trước, nhơn mới thành lập, muốn cho dân vay được nhiều để lấy tiếng và lấy lời, hiện khai lấy chi điểm và xã thôn nào vay ít, thì quan đại lý và lý trưởng bị quở trách (?). Còn về phần dân gian, cạn nghĩ không biết lo xa, thấy cho vay nhẹ lãi và dễ dàng quá, nhiều kẻ đã vay rồi, lại còn mượn tên người khác đứng vay nữa; hoặc số ruộng ít viết thêm lên, để vay cho được nhiều. Khi đầu một vài người đã làm cản như thế, cũng không việc gì, nên sau nhiều người đua nhau bắt chước; hiện những khế vay tại ngân hàng phần nhiều đều có tánh cách giả mạo như thế, không những một khoảng nầy mà thôi. Nhưng xét những người vay ấy, bản tâm cũng không phải là cố ý mưu làm tổn hại đến nhà ngân hàng. Vì để lâu mất phải thêm lời, mà hiện nay vẫn lo trả, cũng có người trả lời, hoặc đã trả thâm vốn, hoặc đã trả gần xong, hoặc đã trả xong, ai nấy đều có lòng lo trả. Cuống may gần vài năm nay gặp lúc kinh tế khủng hoảng nên có phần chậm trễ, nhưng thật chưa tổn hại gì đến nhà ngân hàng. Hiện nhiều người muốn bán ruộng đất nhà cửa để trả, mà không ai mua, và có mấy khoản nợ quá hạn khác, đã bị hội đồng tịch biên đấu giá phát mãi, mà không bán được. Tình cảnh như thế, nghĩ cũng đáng thương, nếu cứ chiếu luật toàn khoa, kẻ tang luận tội, tưởng có đều quá khắc. Vậy nên xin tùy tình thẩm lượng....»

Tình cảnh các nhà nông ngày nay đang lo chạy về mối nợ ngân hàng, và xem thấy lời thẩm phán như trên, cũng phải ngậm ngùi mà sa nước mắt. Ngậm ngùi vì đúng với thực tâm của mình: «thiếu nợ không phải không lo trả, mà có lúc thực không thể trả nổi». Lúc ấy là lúc kinh tế khủng hoảng nầy.

Mộng-bút

THUỐC TRỊ BA CHỨNG ĐAU BỤNG:

DẠ-DÀY, PHÒNG-TÍCH, KINH-NIÊN

Đau tức giữa ngực, lại chét qua sau vai, rồi đau lần xuống ngang thắt lưng; ợ hơi lên cổ, có khi ợ cả ra nước chua; có khi đau quá nôn cả đồ ăn ra nữa; đau như thế gọi là đau dạ dày (đau bao tử).

Đau bụng trên hay bụng dưới, cơn đau rất dữ dội; hễ ỷ hay đánh trung tiện thì đỡ đau; cách mấy ngày hoặc một tháng đau một lần: đau như thế gọi là đau bụng kinh niên.

Đau chét chét trong bụng, ngày đau ngày không; ngày muốn ăn, ngày không muốn ăn, lợ lưng thắt thường; sắc mặt vàng vọt hay bềng beo da bụng dày bí bích đau như thế gọi là đau bụng phòng tích.

Ai mắc phải, hãy viết thư kể chứng bệnh thật rõ, gởi cho bản hiệu, sẽ gởi thuốc bằng cách lãnh hóa giao ngân.

Thư từ và mandat đề:

NGUYỄN-NGỌC-AM, chủ hiệu: DIỆU-NGUYÊN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

121 hàng Bông (cửa quyền) HANOI

VIỆC TRONG NƯỚC

Tiệc tiễn hành quan quyền Khâm sứ Thibaudeau

HUẾ. — Nhân quan quyền Khâm sứ Thibaudeau gần từ biệt đất Đế-đô, nên hôm 16 Juillet, các quan viên Nam-triều có đặt một bữa tiệc tại viện Cơ mật để tiễn hành ngài.

Xong bữa tiệc, quan thượng Thái-văn-Toản có đọc một bài diễn văn, ngài có đáp lại. P. V.

Bạc ấy đi đâu?

THỪA-THIÊN. — Chánh tổng An-cong là H.-đ-H., trong tháng 9 năm Bảo-đại thứ 7, có mời lý trưởng các làng trong tổng đến hiến góp số bạc làm một bữa trưởng để đi mừng quan huyện, phân bổ mỗi làng vài đồng, rồi thầy tự nhận số bạc ấy (có biên nhận) nói để sắm trưởng. Đã ba năm nay, không thấy trưởng biểng gì hết; đến nay quan huyện đổi đi, lý trưởng hỏi thầy sự làm trưởng mừng cho kịp thì thầy cũng cứ ỷ cho rồi chuyện. Bảo mừng quan rồi lại không mừng: vậy thì số bạc ấy đi đâu!

Dân

Bọn hào lý bức hiếp một người dân ngụ cư

NGHỆ - AN. — Gần Đò, Phả, mà bọn hào lý làng Nghiêm-Thắng, tổng Đô-lương, phủ Anh sơn, sai nộp tuần đến ở nhiếp tên Phan-văn-Cẩm, dân ngụ cư (quán làng Phương-Liên), làm nghề sửa xe đạp, một cách tàn nhẫn vô công.

Nguyên hôm 1-7-34, thị Nhung, vợ Hương-Trí, nghi chồng đến chơi bời tại nhà Cẩm, đến chưởi mắng Cẩm, 2 bên rầy la sao đó, rồi thị Nhung quay ra rầm vạ (Thị Nhung hay nằm vạ có lần nằm vạ chồng ba bốn hôm). Hào lý làng Ng. Th. đến bắt Cẩm phải ta tội (?), Cẩm không chịu; hào lý liền giao cho Trưởng-Lân (tên Chất, anh thị Nhung) cùng bọn nộp trói Cẩm lại. Cẩm không chịu, bị chúng đánh rất đau, và lấy chạc mợi trói siết lại, rồi cắt bọn nộp tuần 4, 5 người canh tại đó. Tối hôm 15-7-34, bọn nộp tuần đòi Cẩm chi tiền «cơm rượu». Cẩm nghèo, sửa xe mỗi ngày kiếm vài ba hào độ nhựt, không có tiền cung cấp cơm rượu cho chúng, nên chúng tự do vào lục soát trong nhà, có vật gì đáng giá đều khuân hết để thế vào tiền cơm rượu. Cẩm khóc lay, kêu van mà vô hiệu.

Bọn hào lý đối với dân ngụ cư như thế đó. Biết chuyện

Bắt chẹt hành khách

Hôm 16-7-34, chiếc xe vận tải số A-1007, chạy đường Đô-lương phủ Diễn, nói vô hành khách chạy từ Đô-lương đến Vinh, mỗi người phải giả 0$30. Ai nấy đều ưng thuận. Xe chạy được một quảng thì tài xế thu tiền. Khi xe chạy về đến phủ Diễn, người tài xế dậu xe, bảo hành khách xuống cả, rồi trả cho mỗi người 0$10, bảo: «xe nầy không về Vinh, các người xuống đi xe khác». Hành khách không chịu, tài xế và người phụ dùng nhiều lời bất lịch sự mà đối đáp. Thế là đã nói dối mà còn bóp chẹt hành khách mất mỗi người 0$05 nữa, vì đường xe chỉ đáng 0$15. S. H.

Ý thế đánh người

HÀ-TỊNH — Đào-quang-Phương, người làng Tri-bản, tổng Cẩm-lễ, huyện Hương khê, trước có làm Bang tá. Ngày mồng 5 tháng 5 ta ý ra đình làng đánh trống điểm mục, gọi dân ra hỏi thẻ thân (ở trong làng ai mang thẻ theo làm gì?), bèn bắt đánh lung tung, có sáu người bị đon: cố Châu Sinh, cố Châu Hiền đều gần 70 tuổi, Châu Hóa, Châu Liệu, Châu Tâm, Châu Tùng. Tựu trung có Châu Liệu và Châu Tùng bị trọng thương. Châu Liệu vì tánh tuông gia mà phải nhịn, còn Châu Tùng vì phạm đon phải cánh tay gãy gẩy, nên đi nhà thương Cẩm-lễ điều trị mới mới lành.

Từ khi bắt chức Bang-tá đến nay, ý bắt bẻ mà đánh dân lắm lệ. Quan trên có biết sao chăng? Biết rồi

Cầu làm rồi lại phá rồi!

QUẢNG NAM. — Làng Mỹ-lộc, tổng Mậu-hòa, phủ Duy-Xuyên, trước kia có một cầu tre, vì trận lụt năm nọ trôi mất, nên mỗi khi quan Phủ đi Tuần-hôn, nay là quan Sứ đi vào thăm Mỹ sơn, thì sức tổng lý làm cầu tre tạm để qua lại.

Nhưng sau quan về thì cầu phá liền. Không có gì lạ, chỉ vì một mối lợi của lý trưởng thông đồng với tên đò, nên phá cầu đi (vì để cầu thì đò mất lợi). Mỗi lần mưa to thì kẻ qua người lại rất là bất tiện. Xét ra, bề dài cầu ấy không quá tám thước tây, mà tổng lý để vậy, thật trở ngại cho đường qua lại. X. S.

Đính chính

T. D. số 710, ra ngày 21-7-34 có bài «Thế là công cả sao?» đăng trang nhì, cột nhì, giòng thứ nhất, xin đọc: «... trích Võ-Dang rằng thay bao, và xin cho là Võ-Thường chẳng lam, thất sát...»

Và giòng thứ 20 xin bỏ mấy chữ «(ở nhà Võ-Dang).

(Xem qua trang 3 cột 5)

Chúng ta phải xem như chuyện hảo

«Chuyện hảo» không chỉ đời nầy mới có, đời xưa xửa kia, người ta đã hay nói chuyện hảo, nhưng có lẽ đời mới nầy nhiều hơn mà người ta cũng tin nhiều hơn, vì đời mới nầy có ông thần khoa học lâm lưng kia mà!

Nói đến khoa học, còn ai dám bẻ bác nữa; chính kỳ giả cũng sùng bái khoa học dầu lên. Song khoa học đã có lợi, không khỏi có mối hại cùng đi cặp kề một bên. Cái hại đó tự bản thân khoa học thực vô tội; tội là tại kẻ lợi dụng khoa học để gạt phỉnh công chúng, mà những kẻ mê tín khoa học, rồi cũng như mê tín chuyện khác, quên hẳn nhân sinh quan mà chuộng chuyện huyền bí.

Muốn tránh mối hại ấy, cần phải định một cái giới hạn, giới hạn ấy lấy thực tế làm nền, nghĩa là cái gì có thực sự giúp cho sự sống ta hiện thời thì ta tin, như xe lửa, xe hơi, cùng các máy thay cho nhân công mà làm công việc được mau chóng, chúng ta rất sùng bái. Còn chuyện viển vông, như «tiếp bạch phần lao hoàn đồng» cùng việc «du lịch Nguyệt cầu», «giao thông Hỏa tinh» v. v. thì chúng ta nên xem như chuyện hảo. Vì chuyện như thế, như thực hiện ra ngày nay, phần đông người nam ta cần cầu gì. Cơm không có ăn đủ sống, tiền đâu mà cung cho nhà bác sĩ tiếp bạch; đi mấy giờ xe hỏa chạy tiền đã sáng mắt, tiền đâu mà nói chuyện đi Nguyệt cầu và Hỏa tinh?

Những chuyện như thế, ta hãy xem như chuyện hảo cái đã, mà hiện trong xã hội ta ngày nay biết bao nhiêu chuyện như chuyện «Tiếp bạch phần lao hoàn đồng» cùng «du lịch Nguyệt cầu» và «giao thông Hỏa tinh» kia!!

Khốn một đều là ai có không tin thì để bụng, chớ nếu nói ra là có kẻ đem khoa học mắng rầm!

Nói thiệt

VẠN-VẠN

Mùa hè

Đông hết xuân qua lại đến hè,
Tiết hè trời nắng nắng nên ghê.
Lửa lòa lẹt đỏ, vườ hoa lựu,
Gió sực nồng đưa, mấy tiếng ve.
Bóng mát núp mình chim nghỉ cánh,
Bè dài hả miệng chó nằm lê.
Đau lòng ruộng lúa đương cần nước,
Hỏ hái thảo đêm tiếng đạp xe.

T. Th.

Đêm không ngủ

Pho pho tiếng ngáy khắp quanh nhà,
Trằng trọc canh chầy chỉ một ta.
Nhẹ phất màn the cơn gió thoảng,
Nằng nơn cành lá, giọt sương sa.
Phá tan giấc điệp ba hồi mõ,
Gọi tỏe vàng ô mấy tiếng gà.
Cũng muốn ngủ đi nhưng chẳng được,
Nghe phương trẻ dậy học ê a.

Mạng Kế

CỔ-ĐỘNG QUÁ HÓA HỌ

Ai ho xin dùng thuốc hiệu Bàn tay của Lợi-Sanh Đường nống trong 2 gói thì lành. Bản dường có thứ dầu Lợi-sanh dầu Thanh diệp trị được nhiều chứng rất hay và có đủ các thứ Cao, Đơn, Hoàn, Tán rất tốt, rất hiệu nghiệm, ai mua buôn, ai lãnh làm Đại-lý, xin viết thơ về:

M. NGÔ-THIỆP
Directeur Succursale
Lợi-Sanh-Đường
A TOURANE

RẤT THƠM, MƯỚT RẤT SẠCH SẺ

KHÔNG KHÔ TÓC KHÔNG RỤNG TÓC

Tốt nhất
Rẻ nhất

Ve lớn 120 gr: 0$35
Ve lớ 50 gr: 0$20

Nhà in Tiếng-dân

IN MAU, GIÁ RẺ

TRỊ TỨ THỜI CẢM MẠO

0$10 — 0$20

MAISON NAM-TRẦN

91, Rue Vollenhoven, HUẾ

Đại-lý tại Quảng-ngãi:

M. Ngô-càng-Lợi

Hiệu Nam-Ích-Lợi QUẢNG-NGÃI

Cách thay da đổi máu

Người ta có máu như cây có nhựa, máu nóng, máu lạnh, máu hàn, đều làm cho người phải sanh gốc, lại còn quá lao tâm, lao lực, quá dâm dục, ăn uống trái phép hoặc phải bệnh ghẻ lở, bàn lậu, ho lao, lâm lậu, giang mai, nghiện nhà phiến, ăn các đồ gọi cay nóng, đều làm cho máu mắc bệnh, những chất độc ấy ở trong ấy truyền cho máu, thì máu phải hư, không đủ sức nuôi thân thể, lại đem nọc độc cho lưu khắp trong mình, làm cho thân thể gầy còm, tinh thần suy hèm, đàn ông có bệnh phong tình, đàn bà con gái có bệnh khí hư, kinh nguyệt không đều, cũng là bởi máu có độc cả. Muốn cho khỏi các bệnh, lọc hết chất độc trong mạch máu cho mình trở nên tốt, cho người được bền khỏe, khoẻ mà tốt tươi, vượng bề tinh dục, thì nên dùng thứ thuốc «BÁCH BỔ THIÊN HUYẾT» số 26 giá 1$50 mua nhà thuốc

NAM-THIÊN ĐƯỜNG

46 phố Phúc-Kiến HANOI

Theo phép hóa học đông chất cao cả các vị thuốc bổ máu mà chế ra, sức nó bổ máu rất mạnh, cứu giải độc lại cứu sống trùng, công hiệu rất mạnh, đã được nhiều giấy khen cảm ơn các bạn đang thuốc mua gởi tặng, nổi lực đáng ngạc.

Có bán tại nhà số 140 phố Khách Nam-Định, Mai Linh, 62 cầu Đất Haiphong, Phúc hưng Long Thanh Hóa, Vĩnh hưng Tường Vinh, Vĩnh Tường Huế, Thái Khánh đường Đỗ hữu Vị Tourane Trần Cảnh Quangai, Hoàng Tá Quinhon, Mộng Lương Nhatrang, Le nam Hưng Phantiet, Thanh Thanh 38 Pellerin Saigon, Nguyễn bá Nâng Bạcliêu, v. v. và ở khắp các nhà đại lý bán thuốc Nam thiên Đường ở các tỉnh trong xứ Đông dương.

Một việc Tiết-kiệm và lợi cho Quê-hương

Savon Việt-Nam tốt hơn những savon khác vì dùng dầu lại, dùng hóa học, nấu dùng theo kiểu Marseille.

Vì vậy nên dùng savon Việt-Nam không móp tay, chà nó không nhớt và ít hao hơn savon khác.

Chẳng những tốt hơn savon làm tại Đông-Dương mà ít ôi, savon Việt-Nam còn tốt hơn savon Marseille đem qua nước Nam mình nữa.

Muốn biết tốt xấu, lấy một thau nước, bỏ một cục savon Việt-Nam và một cục savon khác, chẳng bao lâu savon khác tiêu hết, savon Việt-Nam để ba ngày không nhớt nhát. Dùng savon xấu thì y phục mau vàng, mục, vì soude caustique trong savon thường không hóa hết ra savon nên làm cho y phục mình mau mục. Dùng savon xấu mà tắm gội thì nó rát ngứa mình cũng vì soude caustique còn trong savon xấu. Dùng savon xấu giặt nó nhớt tay và phải xả nước nhiều lần.

Dùng savon Việt-Nam thì khỏi hai sự trắc trở ấy.

Thuở nay người mình chưa có làm vật chi tốt hơn đồ ngoại quốc đem vào nên người Việt-Nam phải nhớ rằng dùng savon Việt-Nam là giúp đồng bào mà lại tiền bạc mình ở trong nước.

Chẳng những mình nên dùng đồ nội hóa mà mình nên cổ động cho đồ người mình làm, ấy là bổn phận của người biết thương quê hương.

Thuốc bổ huyết

Chuyên trị:

Thiếu huyết, huyết hư, bạch-đái, mệt nhọc, mất ăn, mất ngủ, lao lòn, ăn không tiêu, đau ốm mới khỏi, đàn bà ở cử dậy v. v....

MIXTURE TRITONIC

Một chai 0$60

Pharmacie PHẠM-DOÀN-ĐIỂM Tourane

TỘI CHI LÀM VẬY

? ? ?

Có người muốn mua dầu nước, không biết có ý gì mà cứ đèo queo đến các sở nấu dầu của hiệu Khuynh-Diệp ở

PHƯƠNG-XUÂN (Quảng-bình)
SA-LUNG (Quảng-trị)
AN-NÔNG (Thừa-thiên)

mà thương lượng với các người cai của chúng tôi.

Các ngài đó nên biết cho rằng tại các sở dầu chỉ có việc nấu, còn công chuyện buôn bán đều làm tại Bến-Ngự Huế cả. Các cai nấu dầu của chúng tôi lại là những người rất đứng đắng, không bao giờ chịu nghe lời xiêng xẹo. Chờ nữa, muốn đến thăm các sở nấu dầu của chúng tôi phải có giấy của chúng tôi mới vào được.

Hiệu Khuynh-Diệp lại xin quảng cáo cho ai nấy đều biết rằng chúng tôi đã là nhà nấu dầu thời chỉ cốt bán cho được nhiều dầu, ai mua chúng tôi cũng bán cả, dù người mua đó là một nhà muốn cạnh tranh với Khuynh-Diệp cũng vậy. Bấy lâu chúng tôi cũng vẫn bán cho nhiều nhà như thế, vì ai nấy cũng rõ rằng ở Đông-Dương hiện nay trong người Việt-Nam chỉ có hiệu Khuynh-Diệp là có cơ sở máy móc nấu các thứ dầu, như dầu trám, dầu chai v. v....

Mà nếu là nhà cạnh tranh với Khuynh-Diệp, chúng tôi còn tính giá riêng thật hạ nữa là khác. Vậy ai mua dầu nước, xin cứ hỏi, cần bao nhiêu cũng có

Hiệu KHUYNH-DIỆP cẩn cáo

https://tieulun.hopto.org

Sữa
NESTLÉ
HIỆU CON CHIM

SỨC KHOẺ CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán **cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh và các nhà thương binh....v...v....**

ở Trung-Kỳ, Bắc-Kỳ và Cao-Mên

đã từ lâu năm và cả năm 1933 nữa.

Việc Thế-giới

TRUNG-HOA

Đặng thiết Mai không bị bắt. — Tiền bạch Long đi khắp Đông tam tỉnh để động dân chúng kháng Nhật, vừa ở Liêu đông về đến Thiên tân, có nói tin Đặng thiết Mai (thủ lãnh quân nghĩa dũng) bị bắt, là tin người Nhật bịa đặt ra. Tiền bạch long nói đây có người vợ lẻ Đặng ở, Hách kiếm Mang (cảnh bị tư lệnh Mãn châu) bắt, nhưng dân chúng và quân nghĩa đông đọa vậy đốt bộ cảnh bị tư lệnh nên Hách đã thả ra rồi. Hiện Đặng ở miền núi Trực nham trấn Phượng hoàng Thành; chỗ ở rất bí mật. Ngày 20 Juin vừa rồi, Đặng có theo Tiền bạch Long đến dự hội quân dân ở một nơi kia thuộc Cát lâm.

Vẫn chưa tha hồi được cửa Mã lan cốc. — Trước có tin rằng người Nhật đã ưng trả cửa Mã lan cốc, nhưng ngày 13 vừa rồi, các nhà đương cục Nhật ở đó, sau khi giao thiệp với đại biểu Trung hoa, còn lấy cớ chưa được lời huấn thị của quân bộ Quan đông nên chưa định ngày trả lại được.

Nhật vẫn dòm nom Sát cáp nhĩ. — Tin Bắc bình nói: Nhật đối với phía đông Sát cáp nhĩ lại có cơ mưu khác, mở rộng trường bay Da luân, và đắp đường cái quan từ Thiên đức đến Da luân. Các làng ở phía Bắc tỉnh ấy có rất nhiều người Nhật ở, rải rác truyền đơn cám dỗ dân Mông cổ.

Bình Thẩm thông xa. — Con đường Bình Thẩm thông xa mới khởi hành thì có cái nạn quả bom nổ ở Trà đình, kế vài ngày sau, xe tới đường Bắn cổ thì đâu trên núi có người ném xuống một hòa đa nặng 50, 60 cân, trúng vào toa xe hạng ba, làm bể mất một tấm kiến. May không ai bị thương. Nhưng sau đó, hành khách ít đi, trông sưa sót lắm.

NHẬT

Trong đảng Chánh hữu hội. — Trong số 24 viên Thế tương và cố vấn mà Thủ tướng Osada (Cương điền) chọn vào nội các, có 7 người thuộc đảng Chánh hữu hội.

Những người trong Chánh hữu hội mà dự vào nội các đều bị đảng ấy trục xuất. Mọi và nhiều đảng viên khác của đảng ấy vẫn phải ông Takahira Tokusami, nguyên tổng lãnh Chính nữu hội và hiện Tổng trưởng bộ Giao thông, sẽ lập một đảng mới vào khoảng tháng Novembre.

Cảnh cáo Đô Nga. — Ở Nhật có một hội gọi là Tô liên hữu hội tổ chức lập năm Chiêu hòa thứ 6, tiêu biểu cái danh hiệu là «Nhật Nga văn hóa liên lạc», có một tờ tạp chí làm cơ quan tuyên truyền.

Sở Cảnh sát Nhật để ý, đã đòi người phụ trách cơ quan ấy là Đông-chánh đến hỏi, thì biết hội ấy có trên 300 người, cơ quan phát hành có Đại sứ Tô Nga phụ cấp. Nay trong số hội viên có người tuyên truyền cộng sản. Chánh phủ Nhật yêu cầu Đại sứ Tô liên xem xét việc ấy, và định thảo tờ cảnh cáo, chỉ trích trạng thái nói trên.

ẤN ĐỘ HÀ LAN

Hàng nhật nhập cảng. — (13 Juillet) Theo những điện tín ở Ấn độ Hà lan đến Amesterdam (kinh đô Hà lan) thì hàng Nhật Nhật nhập cảng nhiều quá đến nỗi không có chỗ mà chứa cho hết. Hải khẩu Chérribon rộn rịp vô cùng.

PHÁP-LUẬT-TÂN

Nghị viện nhóm. — Nghị viện Pháp luật tân khóa thứ 10, sau cuộc bầu cử ngày tháng Juin vừa rồi, đã nhóm. Trong hai viện (Thượng, Hạ) số nghị viện về phái ông Quezon chiếm phần đa số. Ông Quezon được tái cử làm Nghị trưởng Thượng nghị viện.

Trong khóa mới nầy có nhiều vấn đề quan hệ, như vấn đề lập chính phủ tự trị theo như luật độc lập của Mỹ. Khóa nầy có lẽ là khó chót dưới luật tổ chức hiện thời vì người ta đoán rằng sang đầu năm sau thì chính phủ mới sẽ thành lập.

ANH

Tổng trưởng Ngoại giao bị dọa ám sát. — Sớm hôm 17 Juillet, Tổng trưởng Ngoại giao Sir John Simon nhận được rất nhiều thư dọa ám sát. Bà Simon cũng bị gọi đến mấy nói mà nghe quở rằng chồng bà đương lo giấc nước Anh vào một cuộc chiến tranh mới, và dọa giết ông Simon. Không biết được người gọi mấy nói ấy là ai.

Hiện ông Simon vì gia quyến nghỉ mát tại nhà tư ông ở Waltenon Hill, có lính và mật thám riêng theo canh phòng rất cẩn thận.

MỸ

Tổng bãi công. — (San Francisco, 19 Juillet) Nhân dân đã có vật thực lại. Hơn 1.000 chiếc xe cam nhông chở rau, trái, thịt v. v. đến.

(Oakland, 19 Juillet) Hội đồng bãi công đã quyết định đình cuộc bãi công và bắt đầu làm việc lại ngày thứ sáu.

(Portland, 20 Juillet) Viên chủ tỉnh Oregon đã ra lệnh cho vệ binh ra giữ trật tự ở Portland. Đêm ấy làm cho lao động liên hiệp bắt kính, và Hội đồng bãi công đã quyết định cuộc tổng bãi công, nếu viên chủ tỉnh ra lệnh động binh ấy.

(San Francisco, 20 juillet) Hội đồng bãi công đã quyết định đình cuộc bãi công.

(San Francisco, 16 Juillet). Tổng thống Roosevelt đã cử một hội đồng do Mgr Hannan làm hội trưởng, để phân xử vụ xung đột giữa thợ thuyền và chủ xưởng

LUẬT-HÌNH HOÀNG-VIỆT

(Tiếp theo)

Điều thứ 294. — Người nào cố ý đánh thành thương hoặc can những sự hành hung bạo hành khác, cố phạm đến thân thể chồng, cha mẹ, ông bà, ông nhạc, bà nhạc, tôn thuộc những người ấy, sẽ bị khổ sai từ 6 năm đến 10 năm.

Nếu cố ý đánh thành thương, hoặc làm những sự hành hung khác với chú bác, cô ruột, anh chị người tội phạm ấy sẽ bị phạt giam từ 2 năm đến 5 năm.

Khi nào đánh thành thương hoặc hành hung mà thành ra phế tật, thì về đoạn thứ nhứt trong điều nầy sẽ bị khổ sai từ 11 năm đến 15 năm, về đoạn thứ hai điều nầy sẽ bị khổ sai từ 6 năm đến 10 năm.

Đồng phạm hoặc tòng phạm sẽ bị tội rất nhẹ trong tội danh đã định trên ấy. Các trường hợp đã định trong điều nầy, phải có người bị đánh làm đơn kêu nài, mới được truy cứu và biết nghi.

Điều thứ 295 — Người nào cố ý và tri tình mưu đồ làm hại người, chẳng kỳ làm cách thức gì mà đầu cho người tạ một vật liệu gì tuy không có tính chất trí tử, nhưng có thể hại đến sức khỏe và sinh bệnh, sẽ bị phạt giam từ 2 tháng đến 5 năm. Nếu bệnh lâu đến hơn 20 ngày, hoặc người bị bệnh là một người tôn trưởng chánh hệ, thời phạm nhơn sẽ bị khổ sai từ 6 năm đến 10 năm. Đồng phạm hoặc tòng phạm, nếu có tri tình mà làm, sẽ bị một nửa tội danh của chánh phạm.

MỤC THỨ HAI

Hăng hách — Chưa thuốc độc

Điều thứ 296. — Người nào dùng lời nói hoặc giấy má lấy sự cố sát hoặc tiết phá bất động sản mà dọa người ta, sẽ bị phạt giam từ 4 tháng đến 1 năm nay phạt bạc từ 40$00 đến 120$00.

Nếu chỉ dọa đánh thành thương, hoặc hành hung, hoặc làm thiệt hại về của cải không thuộc về đoạn trên đã định, phạm nhân sẽ bị phạt giam từ 2 tháng đến 4 tháng hay phạt bạc từ 20$ đến 40$.

(Còn nữa)

TA PHẢI DỰ PHÒNG

Chúng ta phần nhiều bị đau răng, sâu răng, ngứa răng, chảy máu răng, xiết ăn mòn răng hoặc vàng răng, răng lung lay, miệng hôi là vì không biết dự phòng. Dự phòng nghĩa là khi nào sũng dùng thuốc **Cố-xỉ-tán** để xát răng.

Thuốc **Cố-xỉ-tán** của HẢI-NGỌC ĐƯỜNG không những cần dùng cho những người có những bệnh vừa kể trên, dầu người thường cũng cần phải dùng. Trẻ già thông dụng, đàn bà có thai cũng dùng được. Xa gần đều khen thần hiệu.

Mỗi bao giá 17 xu (0$17).

Bán tại:

THANH-HÓA: M. Di-long, 71, Phố-lớn. — VINH: M. Vinh-hưng-Tường, 77, Rue Sarraut — HUẾ: M. Vinh-Tường, 49, Rue Gia long. — TOURANE: M. Quang-Cự, quai Courbet — QUẢNG-NGÃI: M. Quảng-hòa-Tế, Cửa-tây và Phú-nhơn. — QUI-NHƠN: M. Hoàng-Tá. — PHAN-RI: M. Nguyễn-Vệ, Chợ-mới. — KONTUM: M. Lê-đại-Uyên, Commerçant.

Mua 30 bao xin giảm 30% và khỏi phải chịu tiền cước. Nhận hàng theo cách lĩnh hóa giao-ngân (Contre remboursement).

Thư gửi cho:

M. NGUYỄN-HUY-CỪ, *Tá-tài, làng Hoằng-nghĩa, phủ Hoằng-hóa tỉnh THANH-HOA (Annam)*

Việc trong nước

(Tiếp theo trang 2)

Thuế chợ cao quá!

Ở Tam-kỳ đương lúc đồ khổ nầy, vật giá thứ giống bán có một phần ba (1/3) tiền. Như trước kia 100 bánh dầu phộng đem ra chợ bán được 8, 9$, nay chỉ có 2$50, 3$00 là cùng.

Còn thuế chợ (Bản-thạch) thì lý trưởng cho cơn ra thâu mỗi 100 bánh 0$15, lại có người thì thâu 10 xu, 7 xu không có hạn định gì cả. Xuống hàng rau cá, thôi thì thu tự do theo ý muốn của mình, nếu ai cản nhẩn thì đổ hàng ra đất lập tức!

Việc thâu thuế chợ nầy, quan trên nên yết thị nơi chợ cho công chúng được biết, hoặc định thâu bưng, thâu gánh, hay thâu mấy phần trăm trong số tiền hàng đó, cho có thể lệ rõ ràng, may ra bớt cái tệ lạm thâu.

Trực-ngôn

Trong thành phố mà xe ô-tô chạy tột chứ!

Ở phố chợ Tam-kỳ, hai bên chật hẹp, người qua lại đông đảo. Thế mà mấy bác «lái xe» mỗi khi chạy qua chợ cũng mở máy chạy vụt vụt, bụi bay mù mịt, trông thấy ghê mình quá!

Xe chạy giữa hàng phố phải chạy chậm, các bác không tuân luật ấy sao?

Nghịch nhĩ

Chuyện đào đất làm đường xe lửa QUẢNG-NGÃI — Ngày tháng 6-34 tên xu Quan làng Chánh lộ, phủ Tư-nghĩa đến làm đầu cầu xe lửa làng Nghĩa lập, tổng Lại đức, phủ Mộ đức. Sở giạo giá bao nhiêu không rõ, mà y mướn lại chánh Trân 120$. Lúc ấy gánh đất của bà Bộ hơn 1000m2, bề sâu 1m50, xa Quan trả 8$ để rồi; sau đến ngày 3-7-34, tên Xu sai coolies đến lấy đất nữa, đào sâu hơn 0m9 tây, mà không nói cho chủ đất hay, bà Bộ không cho gánh, Xu quan trả cho bà Bộ 3$ mà bà Bộ không chịu. Bây giờ y nói rằng nếu không cho gánh, thì nói với quan Lục lộ phá mương xe không cho nước chảy. Đến 2 giờ chiều 3-7-34, quan Lục lộ cùng Xu quan dẫn coolies tới đạp phá mương xe không cho nước chảy, nên trên đường xe lửa ngập nước, con dưới đường bị khô, còn mương thấy lợi ngàu hai cũng bị đập cả. Điền hộ và chủ xe lấy làm đau ruột, rủ nhau đến kêu quan phủ và quan Đại lý về khám, rồi giải hòa.

Đấy cũng vì thầy Xu muốn ăn khuất 3$ trả cho bà Bộ, nhưng ăn không được, nên sinh ra sự bất bình. G. I.

Lại tới mùa trộm bò

Kiếp sống của nhà nông nhờ cậy mấy con bò, để cày bừa trồng trỉa. Thế mà độ nầy, ở vùng năm thôn tổng Cận (Nghĩa hành) thường bị mất bò luôn:

Tên Phan-Tấn ở làng Tuận an, có nuôi rẻ được ít con bò, cúm núm như con. Tối bữa mồng 2 tháng 5 Annam, bị chúng mở cổng lừa mất ba con. Tấn lo đến cho chủ chưa xong. Ngày 29 tháng 5 annam chúng vào nhà thị Bương (Xuân đình) mở cổng lừa 3 con bò nữa. Thị Bương hay sớm, bò hoán lên, hàng xóm tiếp đến, đem dân đi đón đuổi theo tới giữa đồng, chúng bỏ bò lại, may quá! Nghe bọn trộm nầy làng nào cũng có, mỗi khi chúng lừa được bò ra khỏi xóm thì bọn xóm khác tiếp ứng liền, nên khó bắt được.

Nhà có chức trách nên trừ bọn gian đạo cho dân nhờ. Linh dương

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP-BỔN NẶC-DANH PHÁP

Dưới quyền kiểm-soát của Chánh-phủ Đông-Pháp

Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải) và 8.000.000 phật-lăng đã đóng tất cả

Quản-lý cõi Đông-Pháp: SAIGON, số 26, đường Chaigneau.
Chi ngành ở tại HANOI 53 Boulevard Francis Garnier.

Muốn lập vốn — Muốn lập tư-bổn
Muốn để dành tiền cho trẻ-con ăn học

Thì hãy mua vé của hội **VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM**

MỚI RA VÉ TIẾT KIỆM SỐ 5

Vé 1000 đồng mỗi tháng đóng 5$ có thể trúng tới 5000 đồng
Vé 500 đồng mỗi tháng đóng 2$50 có thể trúng tới 2500 đồng
Vé 200 đồng mỗi tháng đóng 1$ có thể trúng tới 1000 đồng
Mỗi tháng xổ số ba lần ngày 28 tây

Xin hỏi điều lệ:

Nơi chi Ngành Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm ở Hanoi 53 Bd Francis Garnier
Hay là nơi các Đại lý của Hội
Hay là nơi M. HOÀNG-TOẠI boîte postale 44, 25 Rue Paul Bert à Huế

Một cách để dành tiền dễ dàng, lợi hơn hết và nhiều hy vọng trúng.

Dùng sữa
"LE GOSSE"

Sữa «LE GOSSE» rất bổ cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.

Bao thầu cho Nhà-nước năm 1932-1933

Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc.... à Saigon

Có bán trong các tiệm tạp-hóa ở Đông-Pháp.
HIỆU GIẤY XANH: *Giá mỗi hộp* ..... 0$80

Đại-lý:
ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUE — TOURANE — QUINHON

ĐẠI ĐẠI GIẢM GIÁ

Giá rất ngạc nhiên và cạnh tranh hơi thấy các hàng tơ lụa

15 NGÀY...

Nên đến thăm và so giá trước nhất tại TIỆM BOMBAY MỚI
«Au Bon Marché»
115 rue Paul Bert. — HUẾ
Giây nói số: 73

HÀNG MỚI!
Kiểu thật tân thời — GIÁ HẠ
Chiều khách chắc chắn.
Không đâu bằng đây!!
Xin kính mời hết thảy các bạn hàng chiếu cố.

Chi Điểm
HANOI — HAIPHONG — QUINHON

Ai cứu hai đứa con tây (được thưởng)

Ông Albert Monges ở số nhà 31 đường Vassoignes, gần chợ Tândịnh, có hai đứa con gái nhỏ. Hai đứa cứ đau hoài, làm rối cho ông lắm. Một tháng đau không biết mấy lần, cứ nóng lạnh và ho, hay khóc đêm, vì nó có gốc ban thương hàn. Ông hết sức với con, chạy đủ phương, mà không gặp thuốc. Có người điểm chỉ ông mua thuốc ban (CHỈ-LINH-TÁN.) Về cho con uống thử. Ban đầu ông chê thuốc Annam không hay, nhưng cùng thế, ông cho uống càng, uống ba ngày, ba gói, ban lộ đầy mình, hết nóng lạnh hết ho, mà gốc ban, từ ấy đến nay không còn tái lại, con ông hết, ông mừng lắm, và ông có tánh vui vẻ ông thưởng 1p.00 cho người điểm chỉ, và ông nói: Từ nay hễ con tôi đau ban, nóng lạnh, ho thì tôi cứ cho uống «CHỈ-LINH-TÁN» chớ không cho uống thuốc nào nữa, vì tôi biết thuốc «CHỈ-LINH-TÁN» hay lắm.

Thuốc nầy có bán khắp cả Đông-Pháp, các gare xe điện, và các nhà buôn có bán, ở xa muốn mua, xin đe nơi:

VIÊN-ĐỆ
11 quai de la susse HUẾ
các chỗ bán đau Khuynh-Diệp đều có bán
Giá mỗi gói 0$12

Con bà đau? Bà chỉ nên dùng:

DẦU VẠN-ÚNG
Vinh-Hưng-Tường
THỨ ĐẶC

Ngoài thoa khắp thân mình, cốt nhứt sát ở xương sống trong, cho một thì vô chén nước nóng cho uống khỏi ngay

Có thứ từ 0$05 đến 0$20

CÁI NÚT CHAI

(TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT)

Tác-giả: MAURICE LEBLANC
Dịch-giả: X. Y.

Số 70

Khi Bát vinh trở về, thấy La bân nằm ngủ mê, phải vỗ vai mà thức dậy. La bân hỏi:

«Xong rồi?

— Xong rồi. Sắc lệnh án xá sẽ ký liền. Giấy hứa đây.

— Còn mười vạn phật lăng?

— Giấy «séc» đây.

— Được. Tôi xin cảm ơn ông.

— Vậy thơ từ của Vô rằng lát, tôi sẽ đưa cho ông với các điều kiện đã nói. Bây giờ đây, đặng tỏ lòng biết ơn, tôi giao trước bốn cái thơ mà tôi định gửi cho các báo.

— A! ông đã trong mình ông đó sao?

Chàng lật ngửa cái nón của chàng lên, rút một cái bì trên có đóng 5 cái dấu đỏ, đưa cho Bát vinh. Bát vinh chụp lấy lọn lẻ. Rồi chàng nói:

«Ông Tổng thư ký, tôi không biết khi nào gặp lại ông. Nếu có điều gì nói với tôi thì đăng vắn tắt trên báo «Journal», đề: Ông Ni côn. Thôi, tôi chào ông.»

Chàng thung dung đi ra.

Khi ngồi một mình, Bát vinh mới biết khi ấy ông như ở trong giấc mộng, làm những việc mà lương tâm ông không biết gì đến hết. Ông toan rung chuông, làm cho huyện nào lên, nhưng vừa gặp viên cảm vào gõ cửa. Bát vinh hỏi:

«Cái gì đó?

— Thưa quan Tổng thư ký, có ông nghị Đông bách xin vào gặt kiến về việc gì gấp.

— Đông bách! Bát vinh lấy làm lạ quá, nên la lớn lên. Đông bách đến đây! cho vào.»

Đông bách không nghe lệnh của Bát vinh, nhưng cũng đâm đầu chạy vào phòng giấy của ông nầy, thở hào hển, quần áo lôi thôi, trên con mắt phía tả lại có tấm vải rịt, ngó bộ như một đứa điên. Cửa chưa kịp khép lại, ông đã hai tay bắn vào Bát vinh.

«Mầy có cái danh sách ấy rồi phải không?

— Phải.

— Mầy mua?

— Phải.

— Với sắc lệnh án xá Vinh bá phải không?

— Phải.

— Đã ký rồi sao?

— Phải.

Đông bách giận quá:

«Đại dột! Đại dột! Mầy đã cho nó sai khiến theo ý nó! Vì ghét tôi phải không? Bây giờ mầy lo trả thù chớ gì?

— Chớ gì! Mầy có nhớ người bạn gái của tao ở Ni xờ, người đào hát ở trường Ô-bê-ra không?... Bây giờ đến phiên mầy nhẩy nhót chớ gì!

— Vậy thì tao phải ở tù?

— Không cần. Mất cái danh sách kia, tự nhiên mầy phải sụp sụp. Tao tao chỉ chực xem mầy vùng vẫy mà thôi. Ấy là cách trả thù của tao.

— Mầy tưởng như vậy sao? Mầy tưởng người ta sẽ cắt cổ tao như cắt cổ gà, mà tao không còn có móng chân, không có cựa mà chống cự nữa sao? Tao nói cho mầy biết, nếu tao còn sống thì thế nào cũng có một người theo chưn tao mà sụp sụp... ấy là Bát vinh, đồng hội với Vô rằng lát, người sẽ giao cho tao những chứng cớ để đưa mầy vào lao tù, muốn đưa ngay bây giờ cũng không khó... Tao nói thiệt cho mầy biết, những thơ từ ấy còn ở như tao, thì mầy còn chưa ngẩn đầu lên được, và ông nghị Đông bách chưa thất thế hẳn đâu. Sao? Mầy cười? Những thơ từ ấy không có?

Bát vinh nhân vai:

«Có, nhưng bây giờ không còn ở như Vô rằng lát nữa.

— Từ khi nào?

— Từ khi mai đây. Vô rằng lát đã bán lấy mười vạn phật lăng. Tao mua lại, cũng giá ấy.

Đông bách cười rộ lên:

«Trời ôi! Mười vạn phật lăng! Mầy trả đến mười vạn phật lăng! Trả cho Ni côn, cho người bán cái danh sách Hai mươi bảy cho mầy, phải không? Vậy, mầy có muốn tao cho biết tên thiệt Ni côn ấy không? Á sinh La bân đấy.

— Tao biết chán.

— Còn có điều mầy không biết. Ta ở nhà Vô rằng lát đến đây, và Vô rằng lát vắng mặt ở Ba lê đến nay đã bốn ngày rồi. Người ta bán giấy loại cho mầy, mà mầy trả đến những mười vạn phật lăng! Ủ mà quá đời lo

Đông bách nói xong, ra đi mà cười sằng sặc, làm cho Bát vinh sững người.

Bát vinh ngồi một mình tự nói:

«Không... không có lẽ... Ta có cái bì niêm kỹ đó... Nó còn ở đó... Ta chỉ mở nó ra.»

Ông không dám mở ngay, cầm lên nhìn một hồi lâu mới mở ra, thì quả thấy bốn tờ giấy trắng. Ông lại tự nói: «Chuyện cũng còn chưa xong.»

Chuyện chưa xong thiệt. La bân hành động một cách mạnh dạng như vậy, là những thơ từ kia có thiệt, và chàng đã định mua nơi Vô rằng lát. Nhưng Vô rằng lát không ở Ba lê, thì công việc của Bát vinh là phải tìm gặp Vô rằng lát trước La bân mà mua cho được những thơ từ ngụy hiểm kia.

Ai gặp Vô rằng lát trước thì hơn.

Bát vinh lấy nón, áo ấm và ba toong, đi xuống, vào xe hơi, bảo đưa đến nhà Vô rằng lát. Người nhà ông nầy nói sáu giờ tối ông ở Luân đôn mới về đến.

Khi ấy là hai giờ chiều.

Bát vinh có đủ thì giờ mà định chương trình hành động.

(Còn nữa)

https://tieulun.hopto.org

Một trường tư rất lớn là trường

LYCÉUM PAUL-DOUMER

Đại-lộ Galliéni gần ga Hòa-bình và ga Chợ-quan, ở giữa địa-phương Saigon — Chợ-lớn

Ngày khai giảng 1er Août 1934

Enseignement secondaire français - Primaire Supérieur et Primaire

Dạy từ lớp Đồng-ấu (Enfantin) đến lớp Tú-tài tây (Baccalauréat métropolitain).

Dạy theo cách Hiệp-nhứt giáo dục (Ecole Unique)

Dạy đủ thứ tiếng Français, Latin, Grec, Annamite, Anglais, Chinois

Internat - Demi-pensionnat - Externat surveillé

Externat libre

Chỗ ăn, chỗ ở riêng cho NỮ-HỌC-SINH

LABORATOIRE — CINEMA — T. S. F. — ABONNEMENTS RÉDUITS SÁCH VỞ HỌC — INFIRMERIE do một ông Docteur ở Đại-học y-khoa Paris đứng sản sóc — PING-PONG — TERRAINS SPORTS — AUTOCARS đề rước và đưa học-sinh tại nhà — Abonnement réduit trên các đường xe điện (tramway) và xe đò (autobus)

Tiền học tiền ăn rất nhẹ

Cách sắp đặt giống như các trường bên Âu và bên Mỹ

ĐỐC-HỌC : ông **LEURET LE FERRON** *thường thọ Bắc-đẩu bội-tinh, Cử-nhơn văn-chương Triết-học. Lão luyện 30 năm trong đường giáo-dục. Người đã sáng lập trường Lycée hồng-Bàng ở Hanoi.*

LỜI DẠN : Muốn hỏi điều lệ xin viết thơ hoặc đến :

N° 187, Galliéni — Saigon

ở xa xin đính theo một con cò để trả lời.

TÌ VỊ

Thuốc **PEPTASES DUPEYROUX** rửa sạch bụng dạ lòng, gan, tì vị, dễ tiêu, dễ đi đại tiện. Thí nghiệm đã 30 năm, thuốc đó chưa bộ mạy tiêu hay nhất. **Laboratoires du Docteur Dupeyroux**, *5, Square de Messine, Paris*, gởi biếu thuốc dùng thử và cách chữa bệnh khó tiêu, nặng bụng chua miệng, đau tì vị, đau ruột, bụng to, mửa, vân vân. Mỗi hộp 1 $ 68 (không kể tiền đoan) ở các hàng bào chế tốt. Hiệu chánh.

Phe Pham-Doan-Diem ở Tourane. Phe Thai-Khuong-Khiet ở Quinhon

Mách bảo Bà Con!

Hai thứ thuốc bí truyền.

THANH HUYẾT NHIỆT, GIẢI NỌC ĐỘC!

Thuốc này chuyên trị các chứng ngứa, lở, rọt, mụn, đại tiện táo, kết, tiểu tiện vàng đỏ, lên soái, phát hạch, huyết nhiệt sinh ra ghẻ rưỡi, ghẻ nước, mình mẩy ngứa ngáy khó chịu, hoặc lên rừng xanh nước độc sinh ra lở, giọt, hoặc người bị bệnh Lậu và Giang-mai lâu ngày chưa được tuyệt nọc, nhiễm vào mạch máu sinh ra mụn, rọt, ngứa lở quanh năm.

Trẻ con bị khí huyết nhiệt độc của cha mẹ truyền sang, sinh chứng thai độc, chốc đầu, lở tai, răng sâu, mồm hôi, đóm, mẩy khắp mình. Hoặc người vì bệnh, thường khi ăn uống không tiêu, đại tiện táo kết. Nhất là về mùa hè khí trời nóng nực thình thoảng dùng 1, 2 ve để thanh huyết nhiệt, tiêu huyết độc rất hay, nam, nữ, lão, ấu hợp dùng.

Mỗi ve giá 1$00 6 ve 5$00

Thuốc trẻ giá mỗi ve 0$50 6 ve 2$50

CỐ-TINH, BỔ-THẬN HOÀN

Trị chứng tâm thận bất giao, sinh ra Di tinh, Mộng tinh, và Hoạt tinh.

Tim huyết kém, đêm hay mơ mảng, mộng mị.

Thận thấy suy sinh ra Di, mộng tinh, suy quá sinh ra hoạt tinh, có 3 chứng này bệnh nhân tránh sao khỏi tinh khí bất cố, khi đi tiểu thường có khi ra như sợi chỉ rối gà, rựa chuối, nước tiểu lúc trắng lúc vàng, có khi vẩn đục như nước vo gạo, tinh khí loãng lạnh, dương sự bất cử, cử như bất cố, đau lưng, mỏi vai, đầu váng, tai ù, tứ chi buồn bã, chậm đường sinh dục. Hoặc nọc bệnh Lậu và Giang-mai chưa tuyệt, đau mỏi các đầu xương, và khớp xương. Hoặc khi bị bệnh đáng phải nhiều thuốc phạt thận đều nên dùng thuốc này, để bồi bổ can thận, kiên tinh cố khí rất hay

Mỗi ve 1$00 6 ve 5$00

Bán tại hiệu : **QUẢN-HƯNG-LONG** N° 80 phố Khách VINH

Ở xa gửi lĩnh hóa giao ngân rất chóng.

TIÊU - HẠNH - LÂM DƯỢC-PHÒNG

108 phố Hàng-Buồm HANOI

Nhà thuốc

ÔNG - TIÊN

ANNAM DƯỢC - PHÒNG

84-86, Rue Paul Blanchy prolongée

PHÚ - NHUẬN -:- SAIGON

Điều-kinh bạch-đái

Trừ tuyệt bịnh Bạch-đái-hạ, giúp thêm sức lực cho hàng phụ-nữ, linh nghiệm phi thường

Nên ông Đỗ-văn-Toàn, thơ ký phòng nhì Nam kỳ Soái-phủ Ông Nguyễn-bá-Thế, đốc học trường Laivung. Ông điền chủ, cựu hội đồng Nguyễn-ngọc-Hiền Caolãnh. Ông Đỗ-thế-Hân quản lý sở cao su Cà-lao-công tại Thủdầumột. Ông Nguyễn-văn-Tấn, Cie des Eaux et électricité Pnom-Penh. Ông Nguyễn-thành-Được chủ sự sở điện tin Kompong trạch Cambodge. Cho đến đời ông Chánh Barthélemy à M'Lod Annam còn nói trên báo Công-luận, Duốc-Nhà-Nam, Saigon ngày 10-6 33, không dè Annam có môn thuốc Bạch-đái đại tài như vậy (Vì bà nhờ dùng nó mà dứt bịnh, máu huyết trở nên tốt). Bao nhiêu đó qui bà qui cô đã thấy rõ thuốc nầy hay dở thế nào rồi khỏi cần phải tô điểm nhu mấy nơi khác.

Bán thật rẻ, mỗi gói 0$30, nửa lố 1$50, một lố 3$00. Tại Hồ-văn-Ba Qui-nhơn. Mộng Lương Nhatrang. Vĩnh-Tường Huế. Trần-Cảnh Quảng-ngãi. Nguyễn-hữu Vinh Tourane. Thong-Hoạt Quảng-trị. Nguyễn-v.-Đức Hanoi. Mua sỉ, bổi thăm đến chỉ, do nhà thuốc.

GIÚP NẠN DÂN BÌNH PHÚ

Số bạc của Hội Trung Ương Cứu tế ở Huế đã thâu được:

(Tiếp theo)

Số trước :	14 109$25
Versement de M. Pham Quy (Gia Lai) *(Tiếp theo)*	
M.M. Sau Bat	0 50
Pham Dinh	1.00
Truong Thanh	1.00
Nguyen Huy	0.50
Phan Kien	0.50
Phan thi Kim	0.20
Huynh Nhon	0.50
Asiatic	1.00
Nguyen tien Khai	0 50
Vo Thuat	0.50
T. Hoan	0.50
Vo Co	0 50
Vo Thâm	0.50
Huyen Dao	1.00
Nguyên Thê	0 50
Trân Châu	0 50
Versement de M. Hoàng-Tân	
S E. Bau Tuach	5 00
S E Le directeur du Cabinet de S. M	10.00
Hoàng Yên	3.00
Trân trinh Cap	2.00
Nguyên khoa Phong	2 00
Trân dinh Tung	2.00
Bui quang Nhuân	1.00
Prince Vinh Cân	5.00
Cộng :	14 209$25

(Còn nữa)

Bức thơ của

BÙI-DU dit TÂN-LẬP

Kính thưa ông,

Tôi nhờ uống thuốc TÂM-TINH HẢI-CẦU BỔ THẬN HOÀN của ông nên hôm nay được lành dứt bịnh Di-tinh và Mộng tinh, trước khi tôi chưa uống thuốc của ông tôi đã bị bịnh Di tinh và Mộng-tinh 6, 7 năm, bất cứ đêm ngày tôi ngủ trưa, ban ngày nó cũng ra, cứ hai ba đêm thì ra một lần, trong mình bần thần mệt nhọc, tay chưn nhức mỏi, rửa mặt nay tôi dùng thuốc của ông đã dùng hai tháng mà không thấy nó ra lần nào hết mà tôi dặng khoẻ trong mình.

Còn vợ tôi có bịnh Bạch-đái và trong mình mệt nhọc mà có dùng hai hộp BẠCH SƠN-QUAN TÂN và hai hộp SONG-LIÊU ĐIỀU-KINH BẠCH-ĐÁI HOÀN mà trong mình bị bịnh Bạch-đái hết dứt, ăn dùng được và làm công việc khó [illegible] kêu vang một nhọc như hồi trước nên tôi có lòng mừng lắm.

Thằng con nhỏ tôi bốn tuổi nó ho có gần một tháng, tôi mua đủ các thứ thuốc cho nó uống không thấy bớt sau lại mua 1 ve thuốc ho con nít của ông : NHI-KHOA CHỈ KHÁI TÁN, cho nó uống mà nó uống nửa đỡ nửa, vì là con nít khó cho uống quá mà bữa nay cũng có hết ho rồi.

Và tôi có người anh đau bụng đi sông rất nguy mà tôi đưa cho uống 2 gói HẠ-THẾ HIÊN-ĐƠN, hết đau bụng và [illegible] HIÊN-ĐƠN.

Nên tôi rất lấy làm mừng và tôi lấy lời thành thật lên thơ nầy trước ông gần xa mà giúp đồng bào trong k[illegible] định hoạn, sau tôi có lời chúc ông và quí dược-phòng trường thọ là mừng.

Kính thơ

Quinhon, le 11 Juillet 1934

M. BÙI-DU dit TÂN-LẬP

Tailleur Moderne

(Annam) QUINHON

Đó là vài triệu chứng chân chắn thuốc VÕ-VĂN-VÂN công hiệu thế nào

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG

Chủ nhân y học-sĩ Võ văn-Vân báo chế THUDAUMOT

TÂN-DÂN HỌC-HIỆU

Trường tư lớn nhất ở Quảng Nam

Dạy từ 6 lớp thầy giỏi, học trò học mau tấn hóa.

KỲ THI YẾU-LƯỢC VỪA RỒI :

Đi 74, đậu 30, có 12 trò đậu mention française.

KỲ THI PRIMAIRES :

Tuyển có 15, đậu 10, có một trò phải.

Muốn hỏi gì, xin do nơi M. Võ-Sân n° 42 Rue des Cantonnais FAIFO

VIỆT-DÂN TUẦN-BÁO

SAIGON

Phổ thông văn học, mỹ thuật, bàn về các vấn đề quan trọng trên thế giới về mọi phương diện.

Chủ-nhơn sáng lập: Đặng thúc-Liêng

Chủ-nhiệm: Phan-văn-Thiết

Giá báo : 1 năm 5$20 52 số kể từ 6 số đặc biệt) có thưởng mỗi tuần 1 cái đồng hồ trái quit xi kền có bảo kiết 3 năm. 6 tháng 2$65, 3 tháng 1$35. Mỗi số thường 16 trương 0$10, số đặc biệt 24 trương tới 34 trương 0$20.

DÁM LÀM CAM ĐOAN

Như tim la, cốt khí, sang độc, dương mai, đau lậu, quí ngài đừng ham dùng thuốc rẻ tiền mau mạnh mà lại hại cả đời về sau. Những thuốc ấy có chất độc, uống không dám nhai, nếu lở nhai thì sưng răng, sưng nếu, còn nuốc vào bao tử rồi thì ọi mửa, công phạt bình nhơn đủ đều, rồi thì mạnh liền, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hễ thức khuya làm công chuyên mệt, dầu cho mạnh thế nào cũng trở lại (đó là bịnh lâu năm) hành bịnh nhơn nóng nóng lành lạnh, tay chưn ai ức mỏi, đau xương, sống đau thắt ngang lưng, đau rang rang nơi ngực, đường đại bón, đương tiểu có chút mủ cùng làm như sợi chỉ, hoặc muốn lở lói ở đâu thì lở. Lâu ngày hại cho tánh mạng, mang khổ cho thê nhi Đồng bào ai lở đau châm mấy chứng bệnh trên đây, mới phát hay là lâu năm, nặng nhẹ thế mấy dùng thuốc

SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN

CỦA HIỆU THUỐC

ÔNG TIÊN

ro g 11 ngày sẽ thấy rõ tài thuốc tổng lôi gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi trừ căng, không hại sinh dục, không hành bịnh nhơn. Cam đoan trăm ngàn người không sai một Mỗi hộp 1$50, uống 5 ngày.

Có bán lẻ các nơi đại-lý nhà thuốc ÔNG-TIÊN ở xa gởi lĩnh hóa giao ngân đó :

Nhà thuốc ÔNG TIÊN

Annam Dược phòng

84 rue P. Blanchy prolongée

PHUNHUAN Saigon

THUỐC LẬU ĐỨC-THỌ

Là một môn thuốc ngoại khoa gia truyền uống vào : không hại sinh dục, không bắt kiêng giới không vật nồi một nhọc, như những thứ có bán miễn ; chỉ trong ba, bốn tiếng đồng hồ đã thấy hiệu hiệu, thấy đỡ, rồi chẳng bao lâu mà khỏi. Thực là một môn thuốc rất linh nghiệm đã được nhiều anh em chị em tin dùng, cố đều người lân người khách cũng công nhận là hay.

LẬU MỚI MẮC (état aigu) tiểu tiện rức buốt, sót, lâm mủ — có khi lần cả máu nên dùng đồng « số 12 » giá 0$50 một ve

MẮC ĐÃ LÂU (état chronique) tiểu tiện thông, lâm mủ, hoặc sáng dậy mới có một tý (goutte militaire) nước tiểu thì [illegible] một ve. Còn **TIM LA** thì có ba thứ « số 3, 4, 5 » thứ nào cũng 0$50 một ve chữa đã ba tuần kỳ, bất luận là cũ đinh, thiên phát, mào gà hoa khế, dùng thuốc bảo hiệu cũng chẳng bao lâu mà hết nọc. Thuốc này uống vào cũng không hại sinh dục, không bốc lên răng, không phải kiêng nước, như những thứ có thầy ngăn khinh p[illegible]

ĐỨC-THỌ-ĐƯỜNG

241 Route de Hue 241 (24 gian) HANOI

Là một nhà chuyên môn về khoa bệnh tinh, có nhận chữa khoán khỏi mới lấy tiền có gửi thuốc đi các nơi theo lối lĩnh hóa giao ngân.

AI BÁN RẺ HƠN THỜI

AN-THÀNH CHỈ BIỂU KHÔNG !..

Nay mới có áo Chemisette col fermeture Eclair rất khéo bán giá đặc biệt 1$30 một cái, đã các màu áo tắm biển : 1$20 một cái ; áo lót mình hay để tập thể thao : 0$35 một cái, đủ các màu.

Áo tập thể thao của học trò, con nít từ 8 tuổi đến 12 tuổi : 0$30 một cái.

Porte feuilles khổ rộng 0m15×0m10 có fermeture hạng nhất : 1$50 ; hạng nhì : 1$20.

Không có fermeture : hạng nhất 1$20 ; nhì : 0$90.

Lụa trắng khổ đồng : khổ rộng 0m85 giá 0$83 một thước ; 0m80 giá 0$72 một thước

Lụa trắng khổ nan : khổ rộng 0m80 giá 0$57 một thước ; 0m75 giá 0$50 một thước

Gương đeo mắt đáng đi nắng, tốt thượng hạng, kiểu kim thời : 1$20 một cái.

Mũ paille tâm tiền cả laine, hiệu IDÉAL mới sang 4$90 một cái.

Ai mua hàng từ 2$00 trở lên thời không mất tiền cước.

AN-THÀNH

41 phố hàng Đào — HANOI

Các Ngài ở xa, ai muốn có Catalogue An-thành 1933 A 1934, xin cứ viết thơ về hỏi

Tam tinh hải cầu bổ thận hoàn

Thuốc linh nghiệm để giúp bạn thanh niên nam tử trị dứt ba chứng bịnh khó trị là Mộng-tinh, Di-tinh và Hoạt-tinh. Người mắc phải ba chứng bịnh trên đây, là :

I — Bởi thọ bẩm tiên thiên khi huyết phụ mẫu yếu, mà hậu thiên không điều dưỡng, tửu sắc quá độ, làm cho thận suy hồn thạnh, quên hồn động, tượng hồn suy.

II — Bởi tuổi còn nhỏ, không dám dục vọng, tạm thời chơi cách thể dâm ô, làm cho ngọc quan lớn.

III — Bởi trước khi bị bịnh lậu, uống thuốc công kích nên phải nó thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc quan lớn.

Bởi mấy nguyên nhơn kể trên, mà sanh ra :

I — MỘNG-TINH, là nằm chiêm bao thấy giao cấu với đàn bà, tinh xuất ra.

II — DI-TINH, là ngủ mê mang, tinh khí xuất ra bao giờ mà không hay, khi thức dậy mới biết.

III — HOẠT-TINH, là bất luận đêm ngày, hoặc thấy sắc, hoặc gần đàn bà, hoặc cam tiểu thuyết có đến lẽ tơi, tinh liền xuất ra, hay là khi tiểu, tiểu rung mạnh, tinh khí xuất ra.

Người mắc phải ba chứng bịnh nầy, thì thường đau thắt ngang lưng, đường tiểu nóng vàng, tay chưn nhức mỏi, trong mình mệt nhọc, gương mặt xanh mét, cũng ngày càng ốm. Nếu không điều trị, lâu ngày thủy suy hồn thạnh, hồn lưng lên đến tim và phổi, làm cho tim nóng phải yếu, khí hập trong ngực và rung tức ngực mà sanh ra ho. Ho lâu ngày động tim và phổi mà ho ra máu, chứng đó bịnh rất hiểm nghèo.

Nên uống TAM-TINH HẢI CẦU BỔ THẬN HOÀN, thì bịnh động bất dứt, mà lại động bổ thận, cố tinh và bình phục vào lực lại.

Người hồi tuổi nhỏ, tửu sắc quá độ, đến khi tuổi già, âm dương khuy tổn, khí huyết trống rỗng, dương vật bất cử, lo mỏi, tăng bàng lỉ tai, thường hay đái đêm, uống thuốc nầy vào sẽ động bổ thận, trang dương, cố tinh ích khí.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 1p.00

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG

THUDAUMOT (Nam kỳ)

Đại lý : *Phanthiết* Bazar Minh Nguyệt *Phanri* Trương trọng Hy. *Dalat* Nguyễn Khiêm. *Quinhon* Hồ văn Ba. *Nhatrang* Tạ kim Hoa Arpic. *Faifo* Trần Mỹ Nam. *Tourane* Nguyễn hữu Phú

NHANH CHÓNG VÀ RẤT TIỆN LỢI

Đi từ Vinh vào Huế.... Đi từ Huế ra Vinh,

5 giờ sáng đi, 5 giờ chiều đã tới

Từ 6 Juin 1934 hiệu HONG - KY đã cho xe camion tịch sự và máy móc tốt tân chạy Vinh Huế, Huế — Vinh, mỗi ngày một chuyến, khoẻ khoắn mọi đường, xỉ, nóng công, thương, xin đi xem thử. Khi đi ra hay đi vào có ghé các nơi, như là :

Can-lộc, Hà-tịnh, Cẩm-xuyên, Voi, Kỳ-anh, Roon, Ba-đồn, Đồng-hới, Đồng-hà, Quảng-trị.

Chúng tôi nhận cả hành khách ở Vinh, Hà-tịnh, Ba đồn vào ĐỒNG-HÀ để đi SAVANNAKHET Quý khách ở Savannakhet về Đồng-hà thời bằng ngày 7 giờ sáng đã có xe của bản-hiệu ở Huế ra tới Đồng-hà để đón Quý khách về Đồng hới, Ba-đồn, Kỳ anh, Hà-tịnh và Vinh.

Mua vé và hỏi giá cả thì giờ :

HONG-KY, 56 Rue L. Lemaire Hatinh

HONG-KY, Boulevard Gia-long Vinh

Agents :

VINH-TƯƠNG-ĐƯỜNG ở Ba-đồn

PHÚC-HANH ở Đồng-hới

Mr THỌ Restaurant Đồng hà

THUẬN-LONG 141 Bd Paul - Bert HUẾ

HƯƠNG - CẢNG THIÊN - THỌ - ĐƯỜNG

TỨC LÀ HONG-KONG TIÊN-SAU-TONG

CÔ-TẦU-HOÀN

Chuyên trị đàn bà kinh-nguyệt không đều, đau bụng, khí hư, và không sinh nở.

HẢI - CẦU - CHIẾN - KIỆN - THẬN - HOÀN

Thuốc hay nhất, chuyên trị đàn ông thận hư.

丸腎健鞭狗海 丸嫂姑宝春天港香

Bán tại :

QUANG-NGAI	Quang-Tuang-Nguyen	HUE	Van-Ich
THU XA	Hung-Phat	TOURANE	Phuoc-Thọ-Đường
TAM-QUAN	Phuoc-Hiep-Chang	FAIFOO	Quan-Thang-Chang
SONG CAU	Chanh-Thanh	QUINHON	Phuoc-Hiep
NHATRANG	Vinh-Phat	HUE	Ving-Hing

Mong mọc bây giờ mới có

CAO HỌ

của VĨNH-HƯNH-TƯỜNG — VINH

Trừ có Ho Lao, còn ho gì chữa cũng khỏi. Nam, phụ, lão, ấu đều dùng thấy kiến hiệu cả. Hiện giờ trẻ con hay có bệnh ho gà, uống phần nhiều khỏi cả. Thật thế không giám nói ngoa. Bán chiêu hàng trong một tháng, thứ 0$80 chỉ bán có 0$40 để qui khách thí nghiệm.

ANH EM NÊN ĐỂ Ý

Nếu ai mắc phải bệnh LẬU, hoặc TIM LA dù mới hay lâu, dù nặng hay nhẹ thế nào, xin nhớ cứ dùng thuốc của **HOÀNG VĂN ẤP** số 47 phố Ninh xá tỉnh Bắc ninh, thế nào cũng mau khỏi và hết nọc, lại không hại sinh dục, uống lại không đau đớn gì. Vậy xin các anh em cứ tin dùng thử thì mới rõ, còn như nói thành nói thần chỉ làm khó tin cho người có bệnh, còn thuốc người nào thần hiệu thì ít khi người ta nói thành nói thần, như vậy các anh em nếu mắc thử dùng qua khắc rõ, vì thuốc của bản hiệu đã có tiếng xưa nay, ở đâu cũng đã biết. Thuốc lậu 1$00 1 hộp. Tim la 2$00 1 lọ.

Có bán ở hiệu Lê Nam Hưng Phan thiết, Hồ văn Chiêu Cửa tây Quảng ngãi.

THẬN HỘ PHỔI

MỚI PHÁT-MINH

Chuyên trị các bệnh phổi, đau phổi, ho phổi, đau ngực, tức ngực, ho đờm, ho khan, ho ra huyết, ho lâu thành lao, mất liêng, ngứa cổ, đau cổ, nóng trong cổ, suyễn thở v. v.

Có nhiều giấy của các thầy thuốc chứng nhận là một môn thuốc trị bệnh phổi rất hay.

Giá mỗi tá 10$00 — mỗi lọ 1$00

Thơ và mandat gởi cho :

M. NGUYỄN - XUÂN - DƯƠNG

Viện thuốc LẠC-LONG

Số 1 Hàng Ngang (Cantonnais)

HANOI

Imprimerie TIẾNG-DÂN HUẾ

Directeur gérant : HUỲNH-THÚC-KHÁNG

https://tieulun.hopto.org